

Honningsguidens hemn

لی جمعه گ ایتھ پلی

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),
Illustrert av: Wiehan de Jager
Skrevet av: Zuliu folktale
hemn

لی جمعه گ ایتھ پلی / Honningsguidens

Barnebøker for Norge

این داستان نگه پرنده ی عسل نما و مرد حریصی به نام گینگیله می باشد. یک روز زمانی که گینگیله برای شکار بیرون رفته بود صدای نگه را شنید. خیال خوردن عسل، دهان گینگیله را به آب انداخت. او ایستاد و با دقت گوش کرد و آنقدر جستجو کرد تا اینکه بالاخره پرنده را در بالای درخت دید. "جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک" صدای حرکت پرنده روی برگ ها شنیده می شد، وقتی که از این درخت به آن درخت می پرید. او "جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک" می کرد، و هر از گاهی متوقف می شد تا اینکه مطمئن شود که گینگیله دارد او را دنبال می کند.

...

Dette er historia om Ngede, honningguiden, og ein grådig ung mann ved namn Gingile. Ein dag medan Gingile var ute på jakt, kalla Ngede på han. Gingile fekk vatn i munnen ved tanken på honning. Han stoppa og lytta oppmerksamt, og leitte til han såg fuglen i greinene over hovudet sitt. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kvitra den vesle fuglen i det han flaug til det neste treet, og det neste. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kalla han, og stoppa innimellom for å forsikra seg om at Gingile følgde etter.

Efter ein halvtimme nádde dei eit stort vilt fíkentre. Ngede
 han sa: „Her er det! Kom no! Kvifor brukar du sá lang
 ned pás ei grein og strekte hovudet mot Gingilie som om
 hoppa rundt som ein galen blant greinenne. Han slo seg
 men han stolté pás Ngede.
 tid?“ Gingilie kunné ikkje sjá nokre bier frå under treet,

...

„...

جَلَّىٰ إِذْنَهُ لِنَّ يَرَىٰ مَا فِي الْأَرْضِ إِذْنَهُ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَإِذْنَهُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ
 لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ
 لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ لِمَا يَعْلَمُ

بنابراین گینگیله نیزه ی شکارش را در پایین درخت گذاشت و مقداری شاخه ی کوچک جمع کرد و آتش کوچکی درست کرد. وقتی که آتش خوب می‌سوخت، او یک چوب خشک بلند را در قلب آتش قرار داد. این چوب به اینکه دود زیادی تولید می‌کند مشهور بود. او طرف سرد چوب را با دندانش گرفت و در حالیکه چوب می‌سوخت و دود می‌کرد شروع به بالا رفتن از تنہ ی درخت کرد.

...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samla nokre tørre kvistar og tende eit lite bål. Då elden brann godt, stakk han ein lang, tørr kjepp inn i hjartet av bålet. Denne veden var kjend for å laga mykje røyk medan han brann. Han byrja å klatra medan han heldt den kjølege enden av kjeppen mellom tennene.

Snart kunnar han høyra summinga til dei travele bienene. Dei
kom inn og ut av eit holrom i tresstammen - bollet derira.
Då Gingilie nådde boret, dyttet han den rykande enden inn
i holrommet. Biene før ut, sittet og klare til angrep. Dei
flaug bort sidan dei ikkje likte røyken - men ikkje før dei
hadda gjeve Gingilie nokre smertefullle stikk!

...

ଗିନ୍ଧିଲୀ ଲାତ୍ତିଟ୍ଟ ହି କି କି କି କି - କି କି କି କି କି କି
ପାଦରେ ଚାହିଁ ହି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି

Og på den mæten, når borna til Gingilie høyrer forteljinga
om Ngedde, respekterer dei den vesle fuglen. Kvar gong
dei sankar honning sørger dei for å gjie den største delen
av vokskaka til honningguiden!

...

କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି
କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି କି

وقتی که زنبورها بیرون بودند، گینگیله دستش را به داخل لانه فشار داد. او یک مشت پر از شانه‌ی عسل سنگین که از آن عسل غلیظ می‌چکید و پر از زنبورهای کوچک بود بیرون آورد. او با دقیقت شانه‌ی عسل را در داخل کیسه‌ای که بر روی شانه اش حمل می‌کرد قرار داد. و شروع کرد به پایین آمدن از درخت.

...

Då biene var ute, stakk Gingile handa si inn i bolet. Han tok ut handfuller med tunge vokskaker som draup av herleg honning og var fulle av feite, kvite larvar. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skuldra og byrja å klatra ned frå treet.

قبل از اینکه پلنگ به گینگیله ضربه بزند، او با عجله فرار کرد به پایین درخت. به خاطر اینکه عجله داشت او شاخه را گم کرد، و با یک ضربه‌ی سنگین روی زمین فرود آمد وزانویش پیچ خورد. او با سرعتی که در حد توانش بود لنگان لنگان دور شد. از خوش شانسی او، پلنگ هنوز خیلی خواب آلود بود که بخواهد او را تعقیب کند. نگده، آن پرنده‌ی عسل نما انتقامش را گرفت. و گینگیله درس عبرت گرفت.

...

Før Leopard kunne svinga labben etter Gingile, skunda han seg ned frå treet. I hastverket bomma han på ei grein og landa med eit høgt brak på bakken og forstua ankelen. Han hinka vidare så fort han kunne. Heldigvis for han var Leopard enno for søvnig til å jaga han. Ngede, honningguiden, hadde fått hemnen sin. Og Gingile hadde fått seg ein lærepenge.

Ngede ság ivrig pā alt Gingilie gjorde. Han venta pā at
han skulle leggja igjen ei tjukk vokskake som ei
takkedåve til honnigguiden. Ngede svinsa frå grein til
grein, nærare og nærrare bakkene. Ngede sat pā ein stein nær guten og venta
fotan av treet. Ngede sat pā ein stein nær guten og venta
pā baskjøninga si.

...

..
..
..
..
..
..
..
..
..

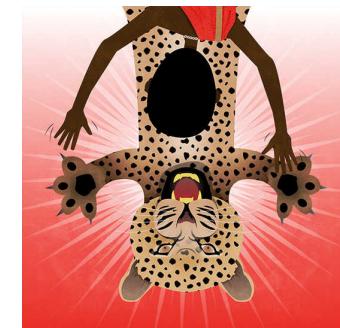

for å visa dei veldig lange og skarpe tenneene sine.
varst så bratt avbrote. Ho kneip att auga og opa munnen
ein leopard! Leopard var veldig sitt fordi svunnen hennar
anna grein. Men i staden for bolte, stira han inn i auga til
trete”, tenkte han for seg sjølv. Han drog seg opp etter ei
sedvanlege summinga. „Kanskje bolte er djupt inne i
Gingilie klatra, men lurtet på kvifor han ikkje høyrdie den

...

..
..

..
..
..
..
..
..
..
..
..

ولی گینگیله آتش را خاموش کرد، نیزه اش را برداشت و به سمت خانه راه افتاد و به نگده توجه نکرد. نگده با عصبانیت گفت، "ویک-توررا! ویک-توررا!" گینگیله ایستاد، و به پرنده‌ی کوچک نگاه کرد و بلند بلند خنید. "تو مقداری عسل می‌خواهی دوست من؟ آره! ولی من همه‌ی کارها را خودم کردم، و کلی نیش خوردم وزنبورها مرا گزیدند. چرا باید این عسل دوست داشتنی را با تو قسمت کنم؟" سپس او به راهش ادامه داد. نگده خیلی عصبانی بود! این راه مناسبی برای رفتار با او نبود! اما او توانان کار خود را می‌دهد!

...

Men Gingile sløkte bålet, plukka opp spydet, byrja å gå heim og oversåg fuglen. Ngede ropte sint: "SI-ger, SI-ger!" Gingile stoppa og stira på den vesle fuglen og lo høgt. "Du vil ha litt honning, du, vesle ven? Ha! Men eg gjorde alt arbeidet og fekk alle stikka. Kvifor skulle eg dela noko av denne herlege honningen med deg?" Ngede var rasande! Dette var då ingen måte å behandla han på! Men han skulle få hemnen sin.

چند هفته بعد یک روز گینگیله دواره صدای نگده را شنید. او عسل خوشمزه را به یاد آورد، ویک بار دیگر مشتاقانه آن پرنده را دنبال کرد. بعد از اینکه گینگیله را در طول جنگل هدایت کرد، نگده ایستاد تا روی یک درخت تیغ دار چتر مانند استراحت کند. گینگیله فکر کرد، "آهان". "کندو باید در این درخت باشد." او سریعاً آتش کوچکش را درست کرد و شروع به بالا رفتن کرد، شاخه‌ی دوددار را با دندانش گرفت. نگده نشست و تماشا کرد.

...

Ein dag fleire veker seinare høyrdé Gingile igjen kallet frå Ngede. Han hugsa den herlege honningen og følgde ivrig etter fuglen nok ein gong. Etter at han hadde leidd Gingile langs skogkanten, stoppa han for å kvila i eit stort akasietre. "Å", tenkte Gingile. "Bolet må vera i dette treet." Han tende raskt det vesle bålet sitt og byrja å klatra med den rykande greina mellom tennene. Ngede sat og venta.